

[Holger K. Nielsen]

stemmes lovforslag nr. L 29 ned, kan den bebudede nedskæring stadig væk foretages. SF har derfor indleveret et forslag til folketingsbeslutning gående ud på, at seminariekapaciteten i 1983 opretholdes i forhold til 1982. Grundlaget for nedskæringerne er indtil videre for usikkert, og det vil på længere sigt have ganske alvorlige følger, hvis de gennemføres.

Halvgaard (FP):

Der er i de seneste år gennemført mange analyser, undersøgelser og prognoser vedrørende behovet for lærere i de kommende år. Selv om konklusionerne har været forskellige, endda meget forskellige, kan det ikke afvises, at den nuværende kapacitet på 2.000 lærere pr. år må reduceres, endda væsentligt, hvis ikke man til sin tid med rette skal kunne kritisere såvel undervisningsminister som folketing for, at man har lokket unge ind i et uddannelsesforløb, som til syvende og sidst kun endte i arbejdsløshed og økonomisk ruin.

Derfor er en reduktion af seminariekapaciteten en nødvendighed, og en sådan reduktion kan sikkert også accepteres, såfremt den gennemføres på en retfærdig og fornuftig måde.

I slutningen af august var uddannelsesudvalget af den daværende undervisningsminister, fru Dorte Bennedsen, indbudt til et møde, hvori også undervisningsministeriets embedsmænd deltog. Ved dette møde blev vi i udvalget grundigt orienteret og fik prognosernes rigtighed bekræftet, ligesom embedsmændene redegjorde for deres planer med hensyn til, hvordan situationen efter deres mening og skøn kunne løses mest forsvarligt. Det skulle efter den overordnede planlægning betyde lukning af 6 jyske seminarier og 2 på Øerne, således at der så ville være ca. 20 seminarier tilbage med i alt 60 hold.

Lukning af et seminarium er en disposition, der naturligvis får alvorlige konsekvenser for det pågældende seminariums område og også giver voldsomme politiske reaktioner både på landsplan og lokalt.

Som et led i den nye regerings spareplan har undervisningsministeren nu fremsat forslag om afvikling af i alt 5 seminarier. Er det så tilstrækkeligt? Nu sagde fru Eva Møller, at man nøjes med at nedlægge 5 seminarier.

Alene den udtalelse vil – hvis undervisningsministeren tilslutter sig den – skabe usikkerhed hos nogle af de seminarier, som eventuelt er på vippen. Det er således en helt anden saneringsplan end den oprindelige, der var udarbejdet af ministeriets embedsmænd, som man må forvente har den fornødne indsigt i uddannelsesforholdene på seminarieområdet.

Derfor var fremskridtspartiet indstillet på at følge den oprindelige plan med nedlæggelse af 8–10 seminarier. Vi foreslog endda yderligere nedlæggelser fremfor de nu foreslåede 5 seminarier, idet vi vurderer det som mere i overensstemmelse med det fremtidige behov.

Vi kan naturligvis støtte forslaget, men mener ikke, at det er tilstrækkeligt. Jeg vil derfor spørge ministeren, hvorvidt hans beslutning er taget ud fra politiske hensyn eller man er uenig i den af ministeriets embedsmænd foretagne behovsanalyse.

Hvor forvirret man kan blive, er Gedved seminarium et eksempel på. Det ligger ikke i mit valgområde, skal jeg da indskyde, men man har foreslået Gedved seminarium nedlagt. Hvis man går tilbage og studerer finansloven – det er ikke så forfærdelig lang tid siden – vil man kunne konstatere, at både socialdemokratiet og venstre har stemt for, at der skulle opføres en øvelsesskole i forbindelse med Gedved seminarium.

Det viser tydeligt, at hele planlægningen inden for vores uddannelsessystem er ormstukken, og det er ikke blot inden for læreruddannelserne, at der viser sig vanskeligheder fremover og den overordnede planlægning er meget, meget begrænset. Trods den adgangs begrænsning, folketinget vedtog i 1976, viser beregningerne, at i 1990 vil 107.000 akademikere stå uden beskæftigelse. Det er kendsgerninger, der tydeligt afspejler, hvor fejlagtig en uddannelsespolitik Danmark har ført og stadig fører. Der er ikke balance mellem udgifterne til uddannelsesforbruget og de indtægter, vort erhvervsliv har mulighed for at skabe. Lige så vel som 30 seminarier er for stor en belastning og bekostning for vort samfund i betragtning af landets størrelse og ressourcer, gælder det for vore 6 universiteter. Jeg vil derfor spørge undervisningsministeren, om han også på dette område har planer om en reduktion.

Bente Juncker (CD):